गरुडेवितथोद्यमःसन् शूलंत्रिशूलंआददेधृतवान् ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रतप्तेजांबूनदेयानिरत्नानितैः भास्वरे मेर्वंशभूतंमंदरशिखरंमहामणिंचार्प यदिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ ऐश्वर्यंज्ञात्वाभूमिःस्तौति नमस्तइति परमात्मन् देवाद्यंतर्यामिन् ॥ २५ ॥ येनमंत्रेणकुंत्याःप्रसन्नःपूर्वमासीत्तेनमंत्रेणन मस्यति नमइति पंकजंनाभौयस्यतस्मैजगत्कारणायेत्यर्थः अतएवसत्कीर्तिमयीपंकजमालाविद्यतेयस्यतस्मै एवंभूतंध्यायतांपंकजवत्सुप्रसन्ने तापोपशमनेनेत्रेयस्यतस्मै पंकजवत्सुसेव्यौपंकजांकितौवांऽघ्रीयस्यतस्मैनमइति ॥ २६ ॥ किंच भगवतेनिरतिशयैश्वर्याय वासुदेवायसर्वभू ताश्रयायातएवविष्णवेव्यापिने नहिसर्वभूताश्रयत्वंपरिच्छिन्नस्यसंभवतीतिकुतः सर्वाश्रयत्वंतत्राह पुरुषायसर्वस्मात्कार्यात्पूर्वमेवसते पूर्वमे

शूलंभौमोऽच्युतंहंतुमाददेवितथोद्यमः॥ तद्विसर्गात्पूर्वमेवनरकस्यशिरोहरिः॥ अपाहरद्गजस्थस्यचक्रेण क्षुरनेमिना॥ २१ ॥ सकुंडलंचारुकिरीटभूषणंबभौपृथिव्यांपतितंसमुज्ज्वलत्॥ हाहेतिसाध्वित्यृषयःसुरे श्वरामाल्यैर्मुकुंदंविकिरंतईडिरे॥ २२॥ ततश्चभूःकृष्णमुपेत्यकुंडलेप्रतप्तजांबूनदरत्नभास्वरे॥ सवैजयंत्या वनमालयाऽर्पयत्प्राचेतसंछत्रमथोमहामणिम्॥ २३॥ अस्तौषीदथविश्वेशंदेवींदेववरार्चितम्॥ प्रांजलिः प्रणताराजन्भक्तिप्रवणयाधिया॥ २४॥ भूमिरुवाच नमस्तेदेवदेवेशशंखचक्रगदाधर॥ भक्तेच्छो पात्तरूपायपरमात्मन्नमोऽस्तुते ॥ २५॥ नमःपंकजनाभायनमःपंकजमालिने॥ नमःपंकजनेत्रायनमस्ते पंकजांघ्रये॥ २६॥ नमोभगवतेतुभ्यंवासुदेवायविष्णवे ॥ पुरुषायादिबीजायपूर्णबोधायतेनमः॥ २७॥ अजायजनयित्रेऽस्यब्रह्मणेऽनंतशक्तये ॥ परावरात्मन्भूतात्मन्परमात्मन्नमोऽस्तुते॥ २८॥

वाहमिहासमितितत्पुरुषस्यपुरुषत्वमितिश्रुतेः एतदपिकुतः आदिबीजाय आदेर्जगत्कारणस्यापिकारणाय ॥ एवमपिनमृदादिवज्जाड्यमित्याह पूर्णबोधायेति ॥ २७ ॥ नन्वेवमपिस्वकारणात्पूर्वंसत्वंनस्यादतआह अजायेति स्वयमजायअस्यचजगतः जनयित्रेउभयत्रापिक्रमेणहेतुद्वयं ब्रह्मणेबृहतेअनंतशक्तयइतिचबृहत्वादजत्वमंनतशक्तित्वात्तज्जनयितृत्वमित्यर्थः ननुपित्रादयःपुत्रादीनांजनकास्तेषांचतत्पूर्वंतेषांचभूतानितेषां चस्वकर्मद्वारेणजीवाः किमत्राहंतत्राह परावरात्मन्नित्यादिपित्राद्यात्मकत्वात्त्वमेवजनकइत्यर्थः ॥ २८ ॥